
THE SILENCE
BEFORE THE BANG
Action without noise.
Ferdinando

WALL STREET: Η ΣΙΩΠΗ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΡΗΞΗ

GILLETTE FROM WALL STREET · 08

Κάθε αρχή γεννά ενθουσιασμό. Το άγνωστο δεν κινείται προς εμάς· εμείς κινούμαστε προς αυτό. Είναι ένα όμορφο συναίσθημα. Η αδρεναλίνη, η ντοπαμίνη και όλη τους η οικογένεια μάς σπρώχνουν μπροστά με αβίαστη πεποίθηση. Μένουν μικρές, προσωπικές στιγμές, γεννημένες όλες από τον ίδιο σκοπό. Δεν ακολουθούν μια τάση, ένα μοτίβο ή ένα σχήμα. Τα δημιουργούν.

Ύστερα έρχεται η προσδοκία των αποτελεσμάτων. Είναι φυσική συνέπεια της δράσης. Η θυσία, ο κόπος και ο χρόνος που επενδύσαμε μοιάζουν πάντα να ζητούν κάτι πίσω. Μερικές φορές το αποτέλεσμα αναγγέλλεται με θόρυβο: εκείνος ο χώρος όπου τα πράγματα έχουν προκαλέσει μια ορατή επίδραση. Άλλες φορές φτάνει μέσα από τη σιωπή: εκείνος ο χώρος όπου τα πράγματα έχουν προκαλέσει εξίσου μια επίδραση, χωρίς όμως να το αντιληφθούμε. Μπορεί να μοιάζουν ίδια, αλλά δεν είναι.

Ο θόρυβος γεννά φωνές, κριτική, λόγια, κοινωνικά σήματα, δηλώσεις και εκδηλώσεις. Η σιωπή παράγει τις ίδιες κινήσεις, μόνο μακριά από τα μάτια μας. Κι όμως, το κοινό έδαφος ανάμεσα σε αυτούς τους δύο κόσμους είναι συχνά ένα μόνο πράγμα: το χρήμα. Εμφανίζεται με πολλές μορφές. Μια συνέντευξη. Μια διαφήμιση. Ένα συνέδριο. Όμως η πιο συγκεκριμένη, η λιγότερο συμβολική και η πιο διαδεδομένη παραμένει η τραπεζική μεταφορά. Ικανή να γεννήσει και ευημερία και δυσφορία, αν και σχεδόν πάντα με προσωρινά αποτελέσματα.

Κι εκεί ήμουν, ένα ζεστό και υγρό βράδυ του Αυγούστου, έχοντας ήδη αποφασίσει να πάω για ύπνο. Τι έκανα αντί γι' αυτό; Πετάχτηκα όρθιος, πήγα στο γραφείο μου, άνοιξα τον υπολογιστή και άρχισα να γράφω αυτόν τον στοχασμό. Γιατί όμως; Δεν έχω σχέδια, προσδοκίες ή φιλοδοξίες. Ζω από ό,τι είναι ήδη δικό μου, κι αυτό αρκεί. Δεν περιμένω να αλλάξω τη ζωή μου και ευχαριστώ τον Θεό κάθε μέρα που κρατά αναμμένα τα φώτα στη σκηνή της ύπαρξής μου.

Τι συνέβη λοιπόν; Μόλις είχα δει τα στοιχεία επισκεψιμότητας του ιστότοπού μου. Υπάρχει μια κάποια ευχαρίστηση στο να βλέπεις πόσοι άνθρωποι πέρασαν, από ποιες χώρες ήρθαν και ποιες σελίδες εξερεύνησαν. Όλα αυτά ξέροντας ότι δεν έψαχνα μια πώληση, γιατί είχα επιλέξει να μην πουλάω λογοτεχνία, να μην την κάνω χρήμα. Τα παιδιά του Bezos έκαναν ήδη αυτή τη δουλειά. Δεν ήταν ποτέ δική μου.

Τις τελευταίες μέρες, το διαδίκτυο είχε καταγράψει πτώση 80%. Γενική κατάρρευση. Καμία συζήτηση. Κανένα ηλεκτρονικό μήνυμα. Κανένα εξωτερικό σημάδι. Είχε μείνει μόνο η σιωπή. Μια σιωπή που μιλούσε και προανήγγελλε μια ανατίναξη. Οι σεισμοί μού το είχαν διδάξει αυτό το μάθημα. Και η φύση σπάνια κάνει λάθος. Όμως δεν ανησυχούσα. Ήμουν απλώς γεμάτος χαμόγελα και σκέψεις, ξέροντας τι επρόκειτο να μου συμβεί. Ήταν η σιωπή πριν από την έκρηξη.

Για πολλούς ήταν θόρυβος χωρίς δράση. Για μένα ήταν δράση χωρίς θόρυβο. Ύστερα, την αυγή, κάποιος χτύπησε την πόρτα. Δεν ήταν κούριερ. Ήταν ένα γράμμα. Σφραγισμένο με κόκκινο βουλοκέρι. Ο αποστολέας ήταν απλός: ΔΥΝΑΜΙΤΗΣ. Όμως το επέστρεψα στον αποστολέα. Ήλπιζα μόνο στην έκρηξη. Δεν φιλοδοξούσα σε τόσα πολλά.

Ferdinando